

ARCYBISKUP ANTONI BARANIAK (1904-1977)

Święty Jan Bosko SDB

Pasterz pełen gorliwości i nauczyciel miłosierdzia, zainspirował ks. Bosko swoim optymistycznym humanizmem i swoim całkowitym poświęceniem się opiece duszpasterskiej na duszami.

W 1854 oświadczył: „Maryja chce, abyśmy stworzyli Zgromadzenie. Zdecydowałem, że będziemy się nazywać Salezjanami. Oddajmy się pod opiekę św. Franciszka Salezego, aby mieć udział w jego ogromnej łagodności”.

W 1854 r. ks. Bosko nadał nazwę 'Pobożnego Towarzystwa św. Franciszka Salezego' pierwszej grupie 17 młodzieńców, którzy zapragnęli pójść jego śladami, pracując na rzecz młodzieży. Księża zakonu Jana Bosko znaczą się dopiskiem:

SDB – Salesiano Don Bosko.

Herb Zgromadzenia Salezjańskiego

Zakładając Zgromadzenie Salezjańskie ks. Bosko pomyślał również o HERBIE dla swoich duchowych synów - Salezjanów. Prezentujemy krótki opis wizji naszego Założyciela.

Po raz pierwszy herb pojawił się w liście okólnym ks. Bosko w dniu 8 grudnia 1885 r. i został opisany przez prof. Boidiego:

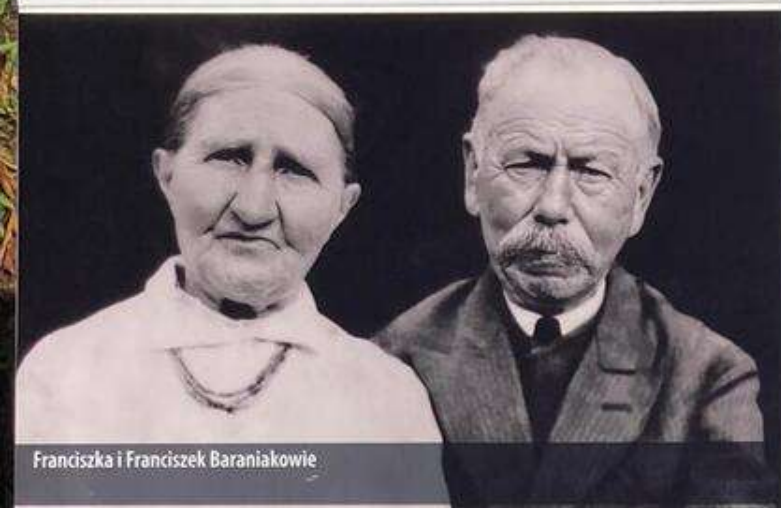
„Jaśniejąca gwiazda, wielka kotwica, płonące serce symbolizują cnoty teologalne (wiarę, nadzieję i miłość); sylwetka św. Franciszka Salezego przypomina o Patronie Towarzystwa; las w dolnej części przywołuje osobę Założyciela; wysokie góry oznaczają szczyty doskonałości, do której powinni dążyć Członkowie; palma i laur które, splecione u podstawy, oplatają tarczę do połowy, symbolizują nagrodę, otrzymaną za życie ofiarne i cnotliwe. Motto: „da mihi animas, caetera tolle” (Daj mi dusze, resztę zabierz) - wyraża ideał każdego Salezjanina”.

Przyszły biskup i arcybiskup Antoni Baraniak umieścił je w swoim herbie wraz z dewizą ks. Bosko. Podobnie uczynił to August Hlond.

„Aby zostać świętym
wystarczy mało teorii,
ale potrzeba dużo praktyki”

św. Franciszek Salezy
1567 - 1622

Franciszka i Franciszek Baraniakowie

Dom rodzinny abp. Antoniego Baraniaka w Sebastianowie

Antonii Baraniak w otoczeniu rodziny i proboszcza parafii w Mchach, Sebastianowo

Wśród przełożonych i kolegów gimnazjalnych
(piąty od lewej w trzecim rzędzie od dołu)

W nowicjacie u księży salezjanów w Kleczy Dolnej

Powitanie przez salezjanów abp. Augusta Hlonda przybyłego do Rzymu na uroczystość wręczenia kapelusza kardynalskiego. Wśród witających: Antoni Baraniak (centrum, obok prymasa) oraz ambasador RP przy stolicy Apostolskiej Władysław Skrzyński.

Kościół parafialny w Mchach

SEKRETARZ PRYMASA AUGUSTA HLONDLA

3

Wizyta prymasa Augusta Hlonda w ośrodku salezjańskim w Castel Gandolfo. Widoczni na zdjęciu m.in. kard. August Hlond, ks. Bolesław Filipiak i ks. Antoni Baraniak, 1945 r.

Uroczystość 150-lecia koronacji cudownego obrazu św. Józefa, Kalisz 18-19 V 1946 r. Ksiądz Antoni Baraniak stoi między prymasem Augustem Hlondem a biskupem włocławskim Karolem Radziwiłłem.

Wizyta prymasa Augusta Hlonda w diecezji lubelskiej. Stoją od prawej: ks. Hieronim Goździewicz, ks. Antoni Baraniak, kard. August Hlond, bp Stefan Wyszyński, 1 VII 1948 r.

Aula Uniwersytetu Poznańskiego, akademickie nabożeństwo ku czci Świętej Rodziny. W fotelu siedzi kard. August Hlond, po jego lewej stronie ks. Antoni Baraniak, 13 I 1946 r.

prymas August Hlond i jego sekretarz ks. Antoni Baraniak, Rzym, styczeń 1948 r.

Kardynał August Hlond wraz z ks. Antonim Baraniakiem w salezjańskim Niższym Seminarium Duchownym w Marszałkach, 1946 r.

Podczas pobytu w Rzymie.

SEKRETARZ PRYMASA STEFANA WYSZYŃSKIEGO

2 IV 1951 r. prymas Stefan Wyszyński po raz pierwszy wyjechał do Rzymu z wizytą ad limina apostolorum. W wyjeździe towarzyszył mu ks. Antoni Baraniak.

Po śmierci prymasa Polski kard. Augusta Hlonda w listopadzie 1948 r., papież Pius XII mianował dotychczasowego biskupa lubelskiego Stefana Wyszyńskiego arcybiskupem gnieźnieńskim i warszawskim

Wizyta duszpasterska prymasa Stefana Wyszyńskiego w parafii pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Bydgoszczy w 1949 r. W nabożeństwie uczestniczył ks. Antoni Baraniak.

Konsekracja biskupa ks. Antoniego Baraniaka. Konsekratorem podczas uroczystości był prymas Polski abp Stefan Wyszyński

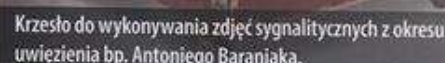
Prymas Stefan Wyszyński pozdrawiający wiernych, obok ks. Antoni Baraniak.

Posiedzenie Episkopatu Polski w Gnieźnie, 1948 r. Na pierwszym planie m.in. kard. Adam Stefan Sapieha siedzący obok prymasa Stefana Wyszyńskiego, ks. Antoni Baraniak stoi po lewej stronie

Cela, w której przebywał bp Antoni Baraniak w czasie uwięzienia, stan współczesny. Aktualnie znajdują się w niej pamiątki po abp. Antonim Baraniaku.

Harmonia Mokotów
rozdział: Północ 48

[illegible]

147

27.01.2021

[illegible]

1. Charakterystyka przestępczej działalności podejrzanego:

Po ukończeniu szkoły powstęchowej Baranicki wstąpił
 do szkoły OO.Sześcioletniej, gdzie ukończył średnie wykształcenie.
 Filozofie studiował na U.J. Następnie Baranicki wyjechał do
 gminy Kł. i znalazł studia w Instytucie "Ogrodziennym" kierowanym
 przez Jankowskiego. W 1939r. powrócił do Polski i w krótkim cze-
 sie został mianowany przez kard.Kłosa na jego sekretarza osobisty-
 i kapelana.

W czasie kampanii wrześniowej wyjechał wraz z Kłosem przez Rannisz do Włoch, a następnie do Francji.

Był powojenny „inf. kagielowski” w kontekście z dn. 1.
Beranik wraz z Miodkiem na terenie Francji: młaskali pospach
z Lourdes, potem w Van-Leben w południowej; „rano” i w zakonnik
benedyktynskich. Tam wstąpił, jak wyjasnia inf. „kagielowski”
koncentrowała się sala „alita” z dawnego rządu, tym czasie B.
wraz z k. kapelanem Filipiakiem odegrali bardzo ważną rolę,
jak kontakty z wieloma osobami oraz „aktualizując” różne sprawy
z całego świata napływały do kard. Miodka.

Inf. "Resnik" i inf. "Łagielowski" podało, że w czasie internowania Kłonda oraz Filipska przez hitlerowców, Barani pozostawał na wolności i w dalszym ciągu na terenie Francji załatwiał sprawy Kłonda.

Wniosek bp. Antoniego Baraniaka z 4 VII 1955 r. do naczelnika Wydziału Śledczego MBP z prośbą o umożliwienie widzenia z najbliższą rodziną.

Przykładowa karta z protokołu przesłuchania
bp. Antoniego Baraniaka.

Plan śledztwa przeciwko bp. Antoniemu Baraniakowi
przygotowany 24 IX 1953 r.

INTERNOWANIE W MARSZAŁKACH

Biskup Antoni Baraniak w czasie zimowego spaceru w ogrodzie, Marszałki, 27 I 1956 r.

Rozmowy w czasie spaceru po ogrodzie w towarzystwie współbraci, z prawej strony bp. Baraniak stoi ks. Jacek Ślósarczyk, Marszałki, 27 I 1956 r.

Marszałki, 27. I. 56

M. Andrzej Górska
Urzułanka S. J. K.
WARSZAWA

Czcigodnej listnie
drżęcej bardzo serdecznie za piękny list
i wyjątkie nawiązanie w nim zawarte: szcze-
gólnie za modlitwy, dotychczasowe i na-
przyszłość obiecań! Drżęcej za miły
obrazek. Niechaj dobry Bóg ma wasz
dom w swojej opiece i ochronie. Modlitwa
za Was; może Bóg dozwoli mi, bym mógł
Was kiedyś zobaczyć.

Krótki list bp. Antoniego Baraniaka napisany na odwrocie fotografii, do matki Andrzei
Górskiej, urszulanki SJK, Marszałki, 27 I 1956 r.

Na tle willi, od prawej strony: Ks. Prof. Janik, Ks. M. Jankowski, Ks. Antoni Baraniak, Ks. Insp. Rokita, Marszałki, 19 II 1956 r.

Rozmowy z zaufanymi gośćmi odbywały się na zewnątrz budynku, aby uniknąć ewentualnych podsłuchów UB. Na schodach domu w Marszałkach. Od lewej stoją: Ks. prałat Aleksy Wietrzykowski, bp. Franciszek Jedwabski, bp. Antoni Baraniak, ks. szambelan Edward Degórski.

URZĄD DO SPRAW WYZNAŃ

Warszawa, dn. 29 grudnia 1955 r.

3
1955 r.

Zarządzenie

W związku ze zmianą środka zapobiegawczego
i zwolnieniem z aresztu ks. bpa Antoniego Baraniaka
sezwalam w/w na zamieszkanie w klasztorze Salezjanów
w Marszałkach pow. Ostrołęk bez prawa opuszczenia tego
klasztoru z równoczesnym zakazem wykonywania jakiegokolwiek
funkcji w hierarchii kościelnej oraz wszelkich występów
publicznych.

W razie jakiegokolwiek prób wykorzystania możliwości styka-
nia się dla poczynania i akcji antypaństwowych, w stosunku
do winnych wyolimpięte będą konsekwencje.

Dyrektor Urzędu do Spraw Wyznań
Marian Zygmuntowski

Odebrzałem
Antoni Baraniak
Warszawa, 29. XII. 1955 r.

Zarządzenie dyrektora Urzędu ds. Wyznań o zezwoleniu bp. Antoniemu Baraniakowi na
zamieszkanie w domu zakonnym salezjanów w Marszałkach, Warszawa 29 XII 1955 r.

ZDJĘCIA ZNALEZIONE W MARSZAŁKACH

ZDJĘCIA ZNALEZIONE W MARSZAŁKACH

8

WIELKOPOLSKA

SAMORZĄD
WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO

WSPOMNIENIA O BISKUPIE BARANIAKU

Wspomnienia ze spotkań z biskupem Antonim Baraniakiem.

„Miałem ok. 11 lat, gdy wczesną wiosną wypasałem na górcie krowy. Codziennie do południa w stronę lasu jechał na damskim rowerze jakiś bardzo chudy mężczyzna. Zastanawiałem się, kim jest ten człowiek. Byłem wówczas ministrantem i służyłem do mszy w kościele parafialnym. Pewnego dnia proboszcz poprosił mnie, żebym poszedł na plebanie służyć do Mszy biskupowi. Byłem zaskoczony i zdziwiony, zwłaszcza gdy po przyjeździe na miejsce okazało się, że biskup, to ów chudy człowiek. Było to dla mnie wielkie wydarzenie – nigdy wcześniej nie widziałem biskupa. Dla mnie, chłopaka z malutkiej wsi, biskup był kimś bardzo ważnym i znaczącym. Nie ośmieliłem się odezwać do niego, ze względu na wielki szacunek.

Inne wspomnienie dotyczy jasełek, jakie wystawiliśmy jako ministranci i parafianie z Marszałek. Formalnie nie było w parafii kółka teatralnego, ale dla proboszcza nie stanowiło to przeszkody, by zmotywować nas do zagrania, zresztą na wysokim poziomie, wspomnianych jasełek. Orkiestra na żywo przygrywała nam w dole sceny. Mieliśmy profesjonalne stroje i naprawdę była to pięknie wykonana sztuka w trzech aktach. Jednym z honorowych gości był wówczas ks. biskup Baraniak. Wszystko działo się w obecnej sali rekreacyjnej DPS-u.” – Stefan Janicki l.79

„Ksiądz proboszcz powiedział matkom różańcowym, żeby wsparty parafię w dojściu biskupa Baraniaka do zdrowia po warszawskiej gehennie. Chodziło o wsparcie kulinarne – ks. biskup był wygłodzony i wychudzony. Moja mama zrobiła osetkę masła i poprosiła, żebym zaniósł. Gdy przyszedłem na miejsce, gospodyni przygotowała dla mnie kawalek świeżej babki oblanej czekoladą, którą wręczył mi ks. biskup Baraniak. Podziękowałem i radosny wybiegłem z plebanii. Po drodze skosztowałem babki. Była przepyszna! Nigdy wcześniej nie jadłem czegoś takiego – pochodziłem ze skromnej rodziny, a w ogóle w tamtych czasach słodkie ciasto było rarytasem od wielkiego święta. Gdy już rozkoszowałem się smakiem przepysznego ciasta, przypomniało mi się, że wieczorem chcę przystąpić do Komunii Świętej i jeśli zjem, to złamię post eucharystyczny. Był to Wielki Tydzień – Wielki Czwartek lub Piątek. Trzeba tu wspomnieć, że wtedy post obowiązywał od północy do momentu przyjęcia Komunii Świętej i dotyczył zarówno księdza jak i każdego wiernego. Co było dalej, niech pozostanie moją tajemnicą.” – autor anonimowy

ZACHOWANE PAMIĄTKI PO ABP W MARSZAŁKACH

*Domni Sołegzobikowa z Marszałkach,
której z dniem od 29 grudnia 1955 do 1 kwietnia 1956 był dla
nią przetrzymywany, otóż po wieloletnich przesłuchaniach i przesłuchaniach
z całego serca przeprosił.*
Biskup Antoni Baraniak
Marszałka, 2 grudnia 1956.

Ks. Henryk Soboniak SDB obok szafy, w której wnętrzu skonstruowano ołtarz, przy którym bp Antoni Baraniak odprawiał msze święte.

Ołtarz przy którym bp Antoni Baraniak odprawiał msze święte, widok współczesny.

Widok współczesny tzw. „Pieca życia” - przy którym został „rzucony” na ławkę bp. Antoni Baraniak przywieziony z więzienia 29 grudnia 1955 r.

Portret bp. Baraniaka przekazany przez parafię w Marszałkach.

NOMINACJA NA ARCYBISKUPA POZNAŃSKIEGO

WIELKOPOLSKA

SAMORZĄD
WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO

Arcybiskup Antoni Baraniak w otoczeniu duchownych witany przez dzieci na progu salezjańskiego domu zakonnego, Marszałki, 6 X 1957 r.

Procesja powitalna wiernych, Marszałki, 6 X 1957 r.

Uroczystość ingresu na stolicę arcybiskupią w Poznaniu. Arcybiskup Antoni Baraniak w powitalnej procesji w Ostrzeszowie, 6 X 1957 r.

Uroczystość ingresu. Arcybiskup Baraniak witany przez wiernych w Ostrowie Wielkopolskim, 6 X 1957 r.

Uroczystość ingresu. Abp Antoni Baraniak, jego sekretarz i kapelan ks. Marian Przykucki (drugi z lewej) w otoczeniu duchownych dekanatu kępńskiego i bralińskiego, Kępno, 5 X 1957 r.

Konsekracja biskupa ks. Antoniego Baraniaka. Konsekratorem podczas uroczystości konsekracji był prymas Polski abp Stefan Wyszyński, Gniezno 8 VII 1951 r.

Arcybiskup z pastorałem w otoczeniu duchowieństwa poznańskiego w katedrze pw. św. Apostołów Piotra i Pawła w Poznaniu, 6 X 1957 r.

Bulla papieża Piusa XII potwierdzająca mianowanie bp. Antoniego Baraniaka arcybiskupem metropolitą poznańskim, 30 V 1957 r.

NAJWAŻNIEJSZE WYDARZENIA 20-LETNIEJ POSŁUGI

Audycja u Pawła VI. Od lewej: Ks. Józef Glemp, ks. Hieronim Góździewicz, prymas Stefan Wyszyński, Paweł VI, abp Antoni Baraniak, bp Bronisław Dąbrowski, NN, Watykan, 1 XII 1973 r.

Początek uroczystości milenijnych w Płocku. Prymas Stefan Wyszyński w otoczeniu duchowieństwa. Na pierwszym planie abp Karol Wojtyła, z jego prawej strony abp Antoni Baraniak, Płock, 12 XI 1966 r.

Episkopat Polski na Jasnej Górze, Częstochowa, ok. 1958 r.

Audycja u papieża Jana XXIII. Od lewej: papież Jan XXIII, abp Antoni Baraniak, abp Bolesław Kominek, Watykan, 20 V 1963 r.

prymas Stefan Wyszyński i abp Antoni Baraniak wręczają papieżowi Janowi XXIII księgę
zawierającą soborowych, Watykan, 8 XII 1962 r.

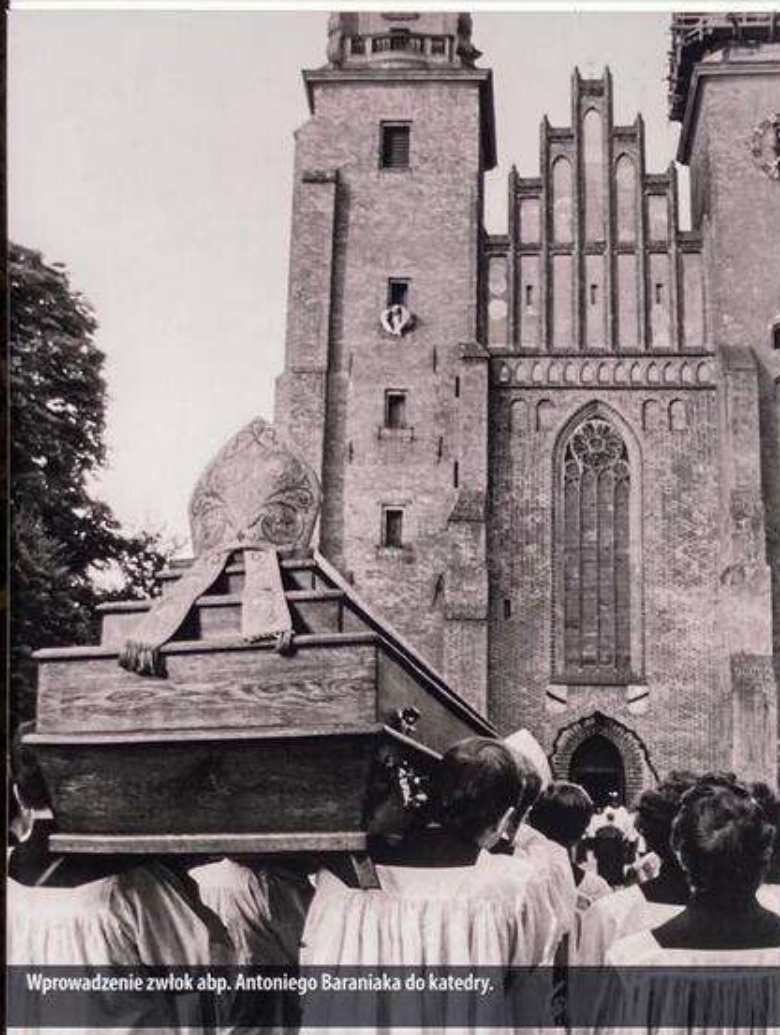

Audycja u papieża Jana XXIII. Od lewej: prymas Stefan Wyszyński, abp Antoni Baraniak, papież Jan XXIII, abp Bolesław Kominek, Watykan, 20 V 1963 r.

Prymas Stefan Wyszyński wraz z abp. Antonim Baraniakiem i bp. Stefanem Barełą podczas
IV sesji Soboru Watykańskiego.

ŚMIERĆ I POGRZEB ABP ANTONIEGO BARANIAKA

Wprowadzenie zwłok abp. Antoniego Baraniaka do katedry.

Nabożeństwo żałobne odprawił metropolita krakowski kard. Karol Wojtyła, 18 VIII 1977 r.

Uroczystości pogrzebowe abp Antoniego Baraniaka w katedrze poznańskiej, 18 VIII 1977 r.

Podczas uroczystości okolicznościowe wspomnienie o zmarłym wygłosił prymas Polski kard. Stefan Wyszyński, 18 VIII 1977 r.

Ciało abp. Antoniego Baraniaka wystawiono w domu arcybiskupów poznańskich, gdzie żegnały go tłumy wiernych.

Uroczystości pogrzebowe abp Antoniego Baraniaka w katedrze poznańskiej, 18 VIII 1977 r.

POLSKA PAMIĘTA O ABP ANTONIM BARANIAKU

Rok 2024 – Rokiem Arcybiskupa Antoniego Baraniaka

W niedzielę 7 stycznia 2024 r. o godz. 13.00 Arcybiskup Stanisław Gądecki, Metropolita Poznański i Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski, odprawi Mszę św. transmitowaną na cały świat przez TVP Polonia z parafii pw. św. Marcina w Mchach, rodzinnej miejscowości Baraniaków.

Antoni Baraniak urodził się 1 stycznia 1904 roku we wsi Sebastianowo (parafia Mchy w dekanacie boreckim). W młodości wstąpił do zgromadzenia salezjanów. Święcenia kapłańskie przyjął w 1930 r. w Krakowie. Od 1933 r. był sekretarzem metropolity poznańskiego i gnieźnieńskiego, Prymasa Polski, kardynała Augusta Hlondy, a po wojnie – Prymasa Stefana Wyszyńskiego. W roku 1951 papież Pius XII mianował go biskupem pomocniczym archidiecezji gnieźnieńskiej.

We wrześniu 1953 roku jako najbliższy współpracownik Prymasa Tysiąclecia bp Baraniak został aresztowany i uwięziony przez komunistyczną bezpiekę na warszawskim Mokotowie.

W areszcie poddano go śledztwu na podstawie art. 7 Dekretu o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy kraju z 13 czerwca 1946 r. Wzięto go bez procesu przez 27 miesięcy. Był poddawany okrutnym torturom (dawano mu m.in. zastrzyki, zatruwano organizm, trzymano w fekaljach, przez kilka dni i nocy więziono nago w wilgotnej celi). Komuniści chcieli wymusić na nim zeznania przeciwko kard. Stefanowi Wyszyńskiemu. Wbrew regulaminowi nie pozwolono mu na pisanie i otrzymywanie listów, widzenie z rodziną i praktyki kapłańskie, mimo wielokrotnych interwencji u władz śledczych i więziennych, a także inspekcji prokuratorskich. Biskupa zwolniono z aresztu 21 grudnia 1955 r. i internowano. Na wolność powrócił dopiero w 1956 r. Był wyniszczony fizycznie i psychicznie.

W 1957 r. został mianowany arcybiskupem metropolii poznańskiej. Mimo sprzeciwu władz, w 1966 roku zorganizował w Poznaniu obchody tysiąclecia Chrztu Polski, a następnie milenium biskupstwa poznańskiego. Brał udział w Soborze Watykańskim II. Zmarł po długiej i ciężkiej chorobie 13 sierpnia 1977 r. Umierającego metropolitę odwiedził w szpitalu kard. Karol Wojtyła, który – jako papież Jan Paweł II, podczas pielgrzymki do Poznania w 1983 r. – wspominał, że jego „pasterskie mistrwo, wielką pokorę i Bogu znane zasługi otaczamy zawsze głęboką czcią”.

Abp Antoni Baraniak został pochowany w podziemiach poznańskiej katedry.

Prezydent Andrzej Duda w stulecie odzyskania przez Polskę niepodległości w 2018 r. uhonorował pośmiertnie abp. Antoniego Baraniaka Orderem Orła Białego.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej 28 lipca 2023 r. podjął uchwałę w sprawie ustanowienia roku 2024

Rokiem Arcybiskupa Antoniego Baraniaka.

Bp Marek Jędraszewski

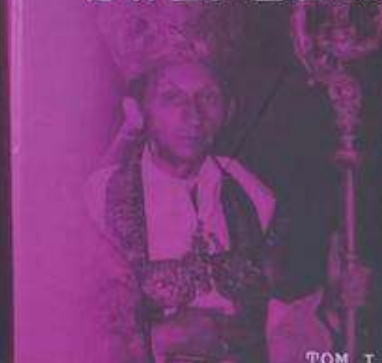
Teczki na Baraniaka
KALENDARIUM
DZIAŁAŃ SB

TOM 2

Bp Marek Jędraszewski

Teczki na Baraniaka
ŚWIADEK

TOM 1

Z więzienia na stolicę
arcybiskupią.

Książka z filmem DVD

Jolanta Hajdasz

Żołnierz Niezlomny Kościoła

Dowody prześladowania
arcybiskupa Antoniego Baraniaka
kontynuacja filmu „Zapomniane męczeństwo”

„Kościół w Polsce nigdy nie zapomni tego,
co Ksiądz Arcybiskup uczynił dla tego Kościoła
w najtrudniejszym momencie jego dziejów”

Kard. Karol Wojtyła
Poznań, 6 sierpnia 1977 r.

PAMIĄTKI FOTO Z MARSZAŁEK

PAMIĄTKI FOTO Z MARSZAŁEK

POLSKA PAMIĘTA O ABP ANTONIM BARANIAKU

UCHWAŁA NR LVII/1184/23
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 23 października 2023 r.

w sprawie przyjęcia stanowiska o ustanowieniu roku 2024 Rokiem Arcybiskupa Antoniego Baraniaka.

Na podstawie § 16 ust. 2 Statutu Województwa Wielkopolskiego (Dz. Urz. Województwa Wielkopolskiego z 2018 r., poz. 8635), Sejmik Województwa Wielkopolskiego uchwala, co następuje:

§ 1.

Przyjmuje się stanowisko Sejmiku Województwa Wielkopolskiego o ustanowieniu roku 2024 Rokiem Arcybiskupa Antoniego Baraniaka.

§ 2.

Stanowisko, o którym mowa w § 1 postanawia się przekazać Marszałkowi Województwa Wielkopolskiego.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Sejmiku Województwa Wielkopolskiego.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca
Sejmiku Województwa Wielkopolskiego

Małgorzata Wszak-Klepka

Załącznik do uchwały Nr LVII/1184/23
Sejmiku Województwa Wielkopolskiego
z dnia 23 października 2023 r.

Stanowisko Sejmiku Województwa Wielkopolskiego w sprawie ustanowienia roku 2024 Rokiem Arcybiskupa Antoniego Baraniaka.

W losach Narodów i Państw, czasem bardzo wiele zależy od niewielu, a czasem nawet jednego bohatera. Takim bohaterem, który wpłynął na losy naszej Ojczyzny był syn śremskiej ziemi, potomek wielkopolskich rolników Antoni Baraniak.

Przyszły Arcybiskup Poznański urodził się 1 stycznia 1904 roku w Sebastianowie koło Śremu. Po ukończeniu szkoły podstawowej wstąpił do zgromadzenia św. Franciszka Salezego. Naukę w szkołach salezjańskich zakończył w 1924 roku, kiedy zdał maturę i złożył wieczyste śluby zakonne. W sierpniu 1930 roku w Krakowie przyjął święcenia kapłańskie. W 1933 roku ukończył studia na papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie i uzyskał doktorat z prawa kanonicznego. W tym samym roku został sekretarzem Prymasa Polski kardynała Augusta Hłonda. W czasie II wojny światowej wraz z księdzem prymasem znalazł się na uchodźstwie, a w 1945 roku powrócił z nim do Polski. Od 1948 roku był sekretarzem nowego prymasa arcybiskupa Stefana Wyszyńskiego. W 1951 roku otrzymał nominację na biskupa sufragana gnieźnieńskiego.

We wrześniu 1953 roku został aresztowany w Warszawie przez funkcjonariuszy komunistycznej bezpieki jako jeden z najbliższych i najbardziej zaufanych współpracowników Prymasa Wyszyńskiego. W więzieniu przy ulicy Rakowieckiej został poddany różnorodnym i wymyślnym torturom fizycznym i psychicznym. Komuniści chcieli wymusić na nim zeznania, które obciążłyby Prymasa Wyszyńskiego i umożliwiły wytoczenie mu procesu. Skazanie ks. Prymasa miało być wstępem do całkowitego podporządkowania komunistycznej władzy ostatniej ostoi wolności – Kościoła Katolickiego.

Biskup Baraniak mężnie zniósł okrutne tortury i nie dał komunistom pretekstu do obciążenia ks. Prymasa. Wolność odzyskał w październiku 1956 roku. Do końca życia nie powrócił do pełni zdrowia. Decyzją papieża Piusa XII w maju 1957 roku biskup Antoni Baraniak został mianowany arcybiskupem metropolitą poznańskim, co było wyrazem solidarności Ojca Świętego z prześladowanym, ale nieugiętym biskupem. Jako arcybiskup metropolita poznański powołał wiele nowych parafii, reaktywował kolegiatę w Śremie, a później utworzył na Uniwersytecie w Poznaniu Papieski Wydział Teologiczny. Uczestniczył w Soborze Watykańskim II, podczas którego pracował w kilku komisjach i zajmował się między innymi kwestią Kościołów wschodnich, oraz w dwóch późniejszych synodach biskupów. Był wybitnym mówcą i znakomitym kaznodzieją, wielokrotnie występował publicznie w obronie praw polskich katolików, domagał się od władz zgody na budowę nowych kościołów i stawiał w obronie księży szykanowanych przez komunistów za ich budowę bez pozwoleń. W kwietniu 1966 roku, blisko współpracując z prymasem Wyszyńskim, zorganizował w Poznaniu obchody milenium chrztu Polski, a dwa lata później z okazji tysiąclecia pierwszego biskupstwa w Poznaniu – pierwszy od 230 lat synod archidiecejalny. Arcybiskup Antoni Baraniak zmarł w Poznaniu 13 sierpnia 1977 roku. Pochowano Go w podziemiach bazyliki archikatedralnej. W 2018 roku ten kapłan męczennik pośmiertnie został odznaczony Orderem Orła Białego.

Ks. Arcybiskup Antoni Baraniak, należy do tych Wielkopolan, którego mężna i mądra postawa, wpłynęła na losy nie tylko naszego regionu, naszej Ojczyzny ale i Kościoła Powszechnego, by upamiętnić jego działalność rok 120. rocznicy jego urodzin, Sejmik Województwa Wielkopolskiego uchwala 2024 rokiem ks. Arcybiskupa Antoniego Baraniaka.

Uzasadnienie do uchwały Nr LVII/1184/23

Sejmiku Województwa Wielkopolskiego

z dnia 23 października 2023 r.

Zgodnie z § 16 ust. 2 Statutu Województwa Wielkopolskiego w sprawach, w których Sejmik nie realizuje swoich uprawnień stanowiących może wyrażać opinie, podejmować apele i zajmować stanowiska w formie uchwały.

W świetle powyższego, podjęcie przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego niniejszej uchwały jest uzasadnione.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 22 września 2017 r.

Poz. 882

UCHWAŁA
SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
z dnia 15 września 2017 r.

w sprawie upamiętnienia arcybiskupa Antoniego Baraniaka, żołnierza niezłomnego Kościoła, w 40. rocznicę śmierci

Cierpieliś lat temu, 13 sierpnia 1977 roku, zmarł arcybiskup Antoni Baraniak, przez wiele lat jeden z najbliższych współpracowników prymasa Polski kardynała Augusta Hłonda i prymasa Polski kardynała Stefana Wyszyńskiego.

Arcybiskup Antoni Baraniak urodził się 1 stycznia 1904 roku w Sebastianowie. Od 1933 do 1948 roku pełnił funkcje sekretarza i kapelana prymasa Polski kardynała Augusta Hłonda. Po jego śmierci został sekretarzem i kapelanem prymasa Polski kardynała Stefana Wyszyńskiego. Z powodu swej bliskiej współpracy z prymasem Polski Stefanem Wyszyńskim biskup Antoni Baraniak stał się jednym z najważniejszych przedstawicieli polskiego Kościoła w najgorzej dla niego czasach PRL-u i stalinowskich prześladowań.

Podczas aresztowania prymasa Polski Stefana Wyszyńskiego w nocy z 25 na 26 września 1953 roku aresztowano również biskupa Antoniego Baraniaka, który został osadzony w więzieniu przy ul. Rakowieckiej w Warszawie. Komuniści usiłowali za wszelką cenę pozbyć się prymasa Stefana Wyszyńskiego. Zamierzali wytoczyć prymasowi Stefanowi Wyszyńskiemu proces o działalność kontrrewolucyjną i zdradę państwa. W tym celu chcieli wymusić zeznania obciążające prymasa Stefana Wyszyńskiego na jego najbliższym współpracowniku – biskupie Antonim Baraniaku. W ciągu 27 miesięcy biskup Antoni Baraniak był przesłuchiwany co najmniej 145 razy. Był torturowany, poniżany, bity, głodzony i przetrzymywany w ciemnicy. Po mimo wielkiego cierpienia, jakie mu zadawano, biskup Antoni Baraniak pozostał wierny prymasowi Stefanowi Wyszyńskiemu, wierny Kościołowi. W 1956 roku wyzwał na wolność, po czym jako śnił śnił Boga, Kościoła i Ojczyznę.

Piękne słowa o arcybiskupie Antonim Baraniaku wypowiedział obecny metropolita krakowski arcybiskup Marek Jędraszewski: „Gdyby nie arcybiskup Baraniak i jego niezgięta postawa, nie byłoby powrotu prymasa Wyszyńskiego do Warszawy po okresie uwięzienia, bez prymasa Wyszyńskiego nie byłoby kardynała Wojtyły, a potem Jana Pawła II”.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, uznając zasługi wielkiego polskiego patriarchy arcybiskupa Antoniego Baraniaka dla Kościoła oraz jego poświęcenie dla Boga i ludzi, składa cześć Jego pamięci.

Marszałek Sejmu: M. Kuchciński

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 11 sierpnia 2023 r.

Poz. 839

UCHWAŁA
SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
z dnia 28 lipca 2023 r.

w sprawie ustanowienia roku 2024 Rokiem Arcybiskupa Antoniego Baraniaka

Ksiądz arcybiskup Antoni Baraniak urodził się 1 stycznia 1904 roku w Sebastianowie koło Śremu w Wielkopolsce w rodzinie rolniczej. Po szkole podstawowej wstąpił do zgromadzenia św. Franciszka Salezego. Naukę w szkołach salezjańskich zakończył w 1924 roku, kiedy zdał maturę i złożył wieczyste śluby zakonne. W sierpniu 1930 roku przyjął święcenia kapłańskie. W 1933 roku skończył studia na papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie i uzyskał doktorat z prawa kanonicznego.

Również w 1933 roku został sekretarzem prymasa Polski kardynała Augusta Hłonda. W czasie II wojny światowej wraz z księdzem prymasem znalazł się na uchodźstwie, a w 1945 roku powrócił z nim do Polski. Od 1948 roku był sekretarzem nowego prymasa arcybiskupa Stefana Wyszyńskiego. W 1951 roku otrzymał nominację na biskupa sufragana gnieźnieńskiego. Nadal pracował jednak w sekretariacie prymasa Polski, a jednocześnie pełnił posługę biskupa w diecezjach północnych i zachodnich Polski, z których komuniści usunęli administratorów apostolskich.

We wrześniu 1953 roku został aresztowany w Warszawie przez funkcjonariuszy komunistycznej bezpieki jako jeden z najbliższych i najbardziej zaufanych współpracowników prymasa Wyszyńskiego. W więzieniu przy ulicy Rakowieckiej został poddany różnorodnym i wymyślnym torturom fizycznym i psychicznym. Komuniści chcieli wymusić na nim zeznania, które obciążłyby prymasa Wyszyńskiego i umożliwiły wytoczenie mu procesu. Mimo okrutnych tortur pozostał wierny – nie zdradził Kościoła, Prymasa Tysiąclecia ani Polski. Od grudnia 1955 roku, mimo już znacznego niezdrowia, przetrzymywany był w domu salezjańskim w izolacji. Wolność odzyskał w październiku 1956 roku. Do końca życia nie powrócił do pełni zdrowia.

Decyzją papieża Piusa XII w maju 1957 roku biskup Antoni Baraniak został mianowany arcybiskupem metropolitą poznańskim, co było wyrazem solidarności Ojca Świętego z prześladowanym, ale niezłomnym biskupem. Jako arcybiskup metropolita poznański powołał wiele nowych parafii, reaktywował kolegiatę w Śremie, a później utworzył na Uniwersytecie w Poznaniu Papieski Wydział Teologiczny. Uczestniczył w Soborze Watykańskim II, podczas którego pracował w kilku komisjach i zajmował się między innymi kwestią Kościołów wschodnich, oraz w dwóch późniejszych synodach biskupów.

Był wybitnym mówcą i znakomitym kaznodzieją, wielokrotnie występował publicznie w obronie praw polskich katolików, domagał się od władz zgody na budowę nowych kościołów i stawiał w obronie księży szykanowanych przez komunistów za ich budowę bez pozwoleń. W kwietniu 1966 roku, blisko współpracując z prymasem Wyszyńskim, zorganizował w Poznaniu obchody milenium chrztu Polski, a dwa lata później z okazji tysiąclecia pierwszego biskupstwa w Poznaniu – pierwszy od 230 lat synod archidiecejalny.

Arcybiskup Antoni Baraniak zmarł w Poznaniu 13 sierpnia 1977 roku. Pochowano Go w podziemiach bazyliki archikatedralnej. W 2018 roku ten kapłan męczennik pośmiertnie został odznaczony Orderem Orła Białego.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, w 120. rocznicę urodzin księdza arcybiskupa Antoniego Baraniaka – metropolity poznańskiego, niezłomnego obrońcy wiary katolickiej, Kościoła i Polski wobec prześladowań komunistycznych, jednego z przywódców polskiego ruchu oporu i niepodległości, ogłasza rok 2024 Rokiem Arcybiskupa Antoniego Baraniaka.

Marszałek Sejmu: E. Witek

Arcybiskup Antoni Baraniak

TESTAMET DUCHOWY

Ukochanemu Bogu, Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu, Panu i Stwórcy wszystkiego, Sprawiedliwemu i pełnemu miłosierdzia Sędziemu z całą ufnością powierzam moją duszę i wieczność. Jemu składam najwyższy hołd i podziękowanie wielkie rzeczy, które mi uczynił: za dar życia, za kapłaństwo i biskupstwo, za lata posługi pasterskiej tylu duszom, za wszystkie niezliczone łaski.

Z całym Ludem Bożym wyznaję świętą katolicką i apostołską wiarę. Ponawiam pełne synowskie oddanie Ojcu świętemu, w którego osobie zawsze widziałem Namiestnika Chrystusa, następcę Piotra Apostoła, widzialną Głowę Kościoła.

Staralem się służyć Bogu, Kościołowi, Ojczyźnie jak umiałem najlepiej. Jeśli w czymś mimo woli uchybiłem lub komuś sprawiłem przykrość, proszę o przebaczenie.

Wspominam i pozdrawiam wszystkich, których Opatrzność postawiła na drodze mojego życia.

Błogosławię i dziękuję mojej Drogiej Rodzinie, która dała mi życie i katolickie wychowanie.

Dziękuję Umiłowanemu Zgromadzeniu Salezjańskiemu do którego miałem szczęście i zaszczyt należeć. Ono formowało mój umysł, wolę i serce w duchu świętego Jana Bosco, wielkiego kapłana, zakonnika i męża Kościoła.

Myślami biegnę ku Braciom moim w Episkopacie. Dziękuję im wszystkim i każdemu z osobna za dobroć i życzliwość, za wszystkie przejawy pamięci, zwłaszcza w czasie choroby. Modłę się i swoje cierpienia ofiarowuję za Kościół w Ojczyźnie, aby pod przewodnictwem Pasterzy, zjednoczonych wokół osoby Księdza Kardynała Stefana Wyszyńskiego, Prymasa Polski i Księdza Kardynała Karola Wojtyły, zdążył bezpiecznie po drodze zbawienia, ku Życiu, ku Prawdzie i Sprawiedliwości, ku Pokojowi i Miłości.

Dziękuję moim Drogim Współpracownikom w pasterskim posługiwaniu: Księżom Biskupom, Pracownikom Kurii Metropolitalnej i wszystkich centralnych Instytucji Archidiecezji, Wychowawcom i Profesorom Seminarium Duchownego; Księżom Dziekanom, wszystkim Proboszczom, Wikariuszom, Zgromadzeniom Zakonnym męskim i żeńskim.

Dziękuję Lekarzom, Siostram, Pielęgniarkom i całemu personelowi szpitalnemu za pełną poświęcenia opiekę i troskę w czasie mojej choroby.

Ze szczególnym wzruszeniem myślę o ukochanej Archidiecezji Poznańskiej, wyborczej części Kościoła świętego, którą Dobry Bóg powierzył mojej pieczy pasterskiej.

Moi kochani Archidiecezjanie Kapłani i Wierni! Zawsze byliście największą moją radością i jedyną troską. Obejmuję was sercem bez różnicy, jak bez różnicy kochałem Was w Panu Jezusie. Dziękuję Wam za wszystko, cośmy z pomocą łaski zdołali wspólnie uczynić na chwałę Bożą.

Polecam Wam sprawy, które leżały mi szczególnie na sercu: parafie i kościoły, Seminarium Duchowne i Wydział Teologiczny, powołania kapłańskie i zakonne, szczególnie i zgodę w rodzinach, religijne wychowanie dzieci i młodzieży. Działwa i młodzież ... Oby Matka Najświętsza miała ją w szczególniejszej opiece i oraz uchroniła od zła i przeróżnych niebezpieczeństw współczesnego świata.

Żegnając się, przypominam Wam to, co najważniejsze w życiu: Pamiętajcie Bóg jest Dobry i Miłosierny i Miłujcie Go! Nie zaniedbujcie modlitwy i Kochajcie Chrystusa i Kochajcie Maryję Wszechpotężną Wspomożycielkę naszą u Boga i Kochajcie Kościół i Miejcie w cenie życie proste, uczciwe, pracowite i Miłujcie się wzajemnie i Bądźcie wszyscy jedno i

Będę się za Was modlił i polecam się Waszym modlitwom. Do zobaczenia w Domu Ojca i Błogosławię Wam wszystkim w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

Antoni Baraniak

Arcybiskup Metropolita

Poznański

ekspozycja

**ARCYBISKUP
ANTONI BARANIAK
(1904-1977)**

dostępna do wypożyczenia:

Salezjański Dom
Rekolekcyjny
Marszałki 15a
63-520 GRABÓW
n/Prosną

Kontakt:

ks. Dariusz Szyszka SDB
696 451 302